

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

*Wij weten, dat God de zondaars niet hoort; maar zoo iemand godvruchtig is, en
zijn wil doet, dien hoort Hij.*

Joh. 9 : 31.

No. 10.

15 Mei 1903.

8ste Jaargang.

Een Bedrijvig Geloof. — Het Geheim van het Welslagen van het „Mormonisme.”

Door Ouderling NEPHI PRATT, President van de zending der
Noord-Westelijke Staten van Noord-Amerika.

(Vervolg van blz. 133.)

Wij kunnen niet voorwaarts gaan, wij kunnen niet teruggaan; en indien wij niet oogsten, zullen wij door het gewisse proces eener langzame uithongering, allen den dood tegemoet gaan, zonder iemand om ons te beklagen, geen arm om te redden, en geen hand om ons een begrafenis te geven. Deze waren de met schrik vervullende toestanden, die verscheidene honderden Heiligen confronteerden, in dat eerste beproevende najaar, in de Grootte Zoutmeer-Vallei, van het jaar onzes Heeren 1847.

PROFETIËN VERVULD.

Laat het verteld worden van geslacht tot geslacht door alle eeuwen heen, hun eeuwig tot een goeden naam, dat, te midden van zulke ongehoorde, weergalooze omstandigheden, niet één in dat geheele „Mormoonsche” heir verzwakte. Noch mannen, vrouwen noch kinderen gaven toe aan de lichtste graad van scheiden; geen zwakke knieën, geen trillende lippen, geen tranen, geen uitroepen van spijt, geen aarzeling. In die toenmaals onbekende, onbetreden, onbeproofde wildernis van dorre bergen en levenlooze woestijnen, begonnen zij met opgeruimdheid, geboren uit het geloof, dat geen wankelen kent, uit energie die geen verijdeling kent, de grondslagen te leggen, diep en sterk van dat kostelijk gemeenebest, dat sinds dien tijd opgekomen is tot zulk een grootte en vermaardheid.

Kan de geschiedenis der wereld iets wat hiermede gelijk staat verschaffen? Toch is de uitlegging hoogst eenvoudig. Dit volk bezat een levend geloof in een waren en levenden God. Zij

hadden Zijne stem gehoord, goddelijke inspiratie van Hem ontvangen, Zijn kracht ondervonden. Zij werden geleid door levende Profeten, door goddelijk geroepen en geïnspireerde Apostelen, die nog nimmer in al hunne afwisselende ondervinding tot hen hadden gelogen of datgene voorspeld, wat niet geschiedde. Hadden zij niet als hun leider dien krachtigen, moedigen, onverschrokken, waakzamen, onoverwinnelijken Brigham Young? Hadden niet hij en de groote Apostelen dat land bepaald als een vergaderplaats voor de heerscharen Israëls, die uitgebracht zouden worden uit iedere natie? Was niet dat land en het toevergaderen van het volk op hetzelfde, het thema geweest van al de oude Profeten? Jesaja, Jeremia en anderen der Joodsche Profeten hadden deze zelfde vreemde gebeurtenissen voorzien en voorgezgd: de Profeet Joseph Smith had, juist vóór zijn martelaarschap, voorspeld, dat de Heiligen een machtig volk zouden worden midden in het Rotsgebergte. En had niet het laatst maar niet het minst, de Profeet Brigham Young, in de Goote Zoutmeer Vallei, op de ruggegraat der Rotsbergen, de punt zijner wandelstok in den grond stekende, verklaard: „hier zal de tempel van onzen God verheven worden,” en, met zijn hand bewegingen derwijze makende, dat al de kompasstreken opgenomen werden, uitgeroepen: „Hier zal een groote stad gebouwd worden?” De getuigenissen van aloude en moderne Profeten waren voldoende.

HET OPBOUWEN VAN ZION.

Iedere ziel in de kampen van Israël geloofde ieder woord dezer dingen. Een volk, zulk een machtig geloof bezittende als hier ten toon gespreid werd, faalde nooit in eenige eeuw der wereld; en zoo was het bij deze opperste gelegenheid: zij zaaiden in geloof en zij oogsten in overvloed; zij plantten, zeggende: „God leidde ons hier nooit om ons te doen verhongeren,” en zij zamelden een honderdvoud in. Zij bouwden hunne hutten van blokken hout, met eene vaste voorafgaande waarschuwing, dat ze op zekeren dag in paleizen veranderd zouden worden, hunne armoede in rijkdom en hun woest land in vruchtbare velden. Dit waren, als zij wrochtten, hunne visioenen bij dag en hunne droomen bij nacht, geïnspireerd door den God van Daniël. Hoe overvloediglijk hun geloof beloond werd moge gezien worden bij een bezoek aan het land waar zij nu wonen. Wat zien wij vandaag? Een prachtige tempel, welke de vreugde en glorie der westelijke wereld is, van welke de hoeksteen op den 6 April 1853 gelegd werd en welke voltooid en toegewijd werd op 6 April 1893; negen-en-negentig (Eng.) voet breed bij een-honderd-en-zes-en-tachtig (Eng.) voet lang; met een fundament van tien voet dik aan de basis, en vijf voet aan de bovenzijde; honderd voet hoog van den grondslag tot het bovenvlak; gebouwd van groote solide blokken schoon, wit graniet; met zes torens — drie aan het westen en drie aan het oosten, de middelste toren aan het oosten twee-honderd en twintig voet hoog zijnde, op den top waarvan een engelenfiguur staat van twaalf

en een halven voet hoog, van koper gemaakt en met bladgoud verguld; het geheel 4000.000 dollar (10.000.000 gulden) kostende.

Dan is daar de groote tabernakel, honderd en-vijftig voet breed bij twee honderd en vijftig voet lang; tachtig voet hoog, zitruimte voor tienduizend, zonder pilaren in het midden om het geluid der stem te belemmeren; zijn mammoth-bogen, rustende op vier-en-veertig steenen pilaren; met zijn twintig dubbele deuren, welke het gemakkelijk maken om de ontzaggelijke inrichting in vijf minuten ledig te hebben; hij kost 300.000 dollar (750.000 gulden.)

Hier zien wij het grootsche orgel, dertig voet breed bij drie-en-dertig voet lang en acht-en-veertig voet hoog; met zijn blaasbalgen door electriciteit in werking gebracht; met zeven en-zestig registers en twee-duizend zes-honderd-en-acht-en-veertig pijpen; ontrent het grootste instrument ter wereld.

Van deze groote inrichtingen staart gij op de stad Salt Lake, met hare breede en schoone straten, hare duizende paleisachtige residenties; hare tuinen, lusthoven, riviertjes en parken; haar landschappen, ooft, bloemen en fonteinen; en eindelijk een honderd andere steden, stadjes en dorpen, van welke er drie ieder een prachtige tempel bevatten — behalve duizende boerderijen, boomgaarden, goud-, zilver- en kostelijke steen mijnen.

Al deze dingen zijn de meest volkomen vervulling van ieder woord door de monden hunner Profeten gesproken, en zijn ten minste een gedeeltelijke verwezelijking hunner droomen. Deze bewijzen getuigen alle vereenigd, dat het geloof van dit wonderbare volk niet tevergeefs was; dat de God van Joseph Smith en Brigham Young was de ware en levende God; dezelfde die het aloude Israel droogvoets door de Roode Zee leidde; dat hunne Profeten en Apostelen van God geroepen en geïspireerd waren. Met zulke bewijzen als deze voor oogen, behoeft niemand te trachten de Heiligen der laatste Dagen wijs te maken dat zij niet dagelijks geleid worden door openbaring van God. Die openbaringen bevat in het Oude en Nieuwe Testament zouden niet op hun geval gepast hebben. Dit volk, zooals het daar gelegen was, was gedwongen om later iets te verkrijgen of om te komen.

DE BRON VAN DEN WAREN GODSDIENST.

De geopenbaarde godsdienst was altijd der wetenschap vooruit, feitelijk was het de geopenbaarde godsdienst die de wetenschap op deze aarde introduceerde; en als in de dagen van Abraham en Mozes, zoo loste in deze dagen het „Mormonisme” de vraagstukken der eeuw op, van de rotsen waarvan de aarde gemaakt is, terwijl de geologie nog in hare kindsheid was, en maakte dingen bekend aangaande ons solaar systeem waarover de wetenschap glimlachte, maar waarvan ze zestig jaren later de waarheid erkende.

Het „Mormonisme” behandelt op een onmiskenbare wijze deze groote vragen van het leven in een vóórbestaanden staat; van het leven hier in deze stoffelijke wereld; van het leven aan de andere zijde des grafs in de geestelijke wereld; en van het leven

in de opstandingswereld. Het lost de vraagstukken op van onze verwantschap met God, met engelen, met ongebornen geesten en geesten die weer heengegaan zijn; geeft ons een kennis van 's menschen verantwoordelijkheid tegenover God; van zijne verwantschap met zijne vrouw, kinderen en ouders, en geeft hem een volledig en volkomen systeem van eeuwige verwantschap met verwante geesten aan de andere zijde des grafs. In het kort, het openbaart beginselen aangaande tijd en eeuwigheid, zulke als nimmer in het hart der menschen zijn opgeklommen om ze te bevroeden, die niet geïnspireerd waren door den geest en de kracht Gods.

Nu, waar verkreeg het „Mormonisme” zijn groei, zijn kracht, de machtige en vermogende invloed, die het handhaaft over de gemoederen der menschen, zijn zekerheid, zijn onbegrensde kennis, zijn volkomen toepasselijkheid voor alle soorten van menschen en voor alle hen omringende toestanden?

Dit „isme” is van God. Het kwam door openbaring van Hem. Het is door Hem staande gehouden en vereeuwigd geworden door tooneelen van oppositie heen, die alles van een geringer bron voortvloeiende verwoest zouden hebben. Het bevat alle hoogten en diepten der kennis, wijsheid en kracht, tart de verwoestingen des tijds, en zal standhouden door tijd en eeuwigheid, machtig, krachtig en vermoedend om de menschen van hunne zonden te redden, en van armoede en ziekte, en om hen te bevrijden van dood, hel en het graf.

Het maakt het beginsel duidelijk van het eeuwige huwelijk tusschen een man en de vrouw die hij bemint, stelt hem in het bezit van de wetenschap van eindelooze levens, en maakt het hem mogelijk alle dingen te bezitten die waarde hebben in tijd en in eeuwigheid.

Deze, mijne waarde vrienden en broederen van Spokane, zijn ten deele de groote beginselen van het Evangelie van den Zoon Gods, als geopenbaard aan de aloude Profeten en Heiligen, en als hersteld op de aarde door de bediening van heilige engelen, in deze dagen, door Joseph Smith, de machtige Profeet van deze tijdsbedeeling, en ik getuig er van, in den naam van Jezus Christus. Amen.

Een profetische Zegening.

Door Ouderling **ANDREW E. ANDERSON**, President van de Sundvalsche Conferentie, Zweden.

Geroepen geworden zijnde door de dienstknechten des Heeren om eene zending in Scandinavië te vervullen, kwam de schrijver op den veertienden Mei 1901 met een aantal andere Ouderlingen bijeen in het Tempel-bijgebouw te Salt Lake City, om ter zijde gezet te worden en een zendelingszegening te ontvangen. Ouderling Brigham H. Roberts legde zijne handen op des schrijvers hoofd en werd geleid om, onder andere dingen, de hieronder weergegeven woorden te zeggen. Ze werden te dien tijde in snelschrift opgenomen.

„Wij zegenen u, opdat gij geloof moogt hebben om degenen te vinden, die de Geest des Heeren voorbereiden zal, opdat zij bereid gemaakt mogen worden door droomen en visioenen van den nacht voor uwe komst; want zij zullen aan u getuigenis geven, waarde broeder, dat zij u gezien hebben en dat zij voorbereid zijn om u en de boodschap, waarmede gij uitgezonden wordt om ze over te geven, te ontvangen. En wanneer deze zegening aan u vervuld is, waarde broeder, laat het dan een getuigenis voor u wezen, dat de Heere met Zijne dienstknechten werkt, en dat zijn werk waarachtig is, en dat gij door goddelijke aanstelling en autoriteit geroepen zijt het Evangelie te prediken, en weet, waarde broeder, dat deze aanstelling en zegening aan u gegeven werd in den staat van uw vóórbestaan, en dat gij nu zijt in uw loopbaan tot het vervullen der vóórverordineering, die gij ontvingt, voordat gij vertrokt van de woningen uws Vaders.”

De schrijver gevoelde zich zeer dankbaar voor de zegening, die hij ontving onder de handen van het priesterschap, en ofschoon hij wist, dat Ouderling Roberts gerechtigd was tot de gave der profetie, gevoelde hij zich toch de beloften aan hem gemaakt onwaardig. Hij besloot echter voort te gaan en zijne plichten te doen. In Kopenhagen aankomende op den eersten dag van den zomer, werd hij door President Skanchy geroepen om in de Stockholmsche Conferentie te arbeiden, en werd door President Joseph J. Cannon naar de Vermlandsche vertakking gezonden. Dit was een nieuw veld met slechts weinige Heiligen. Het is een uitgestrekte landstreek van bosschen en meren, en ligt langs de Noorweegsche grens.

Niet heel lang daarna werd ons een oude brief, dien president Cannon ontvangen had, door hem toegezonden. Hij meldde, dat er op een zekere plaats in Vermland een huisgezin was, dat verheugd zou wezen een bezoek van Ouderlingen der Kerk te ontvangen. De schrijver ging, in gezelschap van Ouderling Peter Sundwall Jr., uit om te trachten het huisgezin te vinden. Het was een lange reis, en onderweg verspreidden wij traktaten en deden zendelingswerk. Het was Zondagmorgen toen wij de buurt bereikten, en wij waren uitgeput en bijna ziek, want onze reis was een moeilijke geweest. Na eenige moeite vonden wij de plaats. Wij stelden onszelf aan den man des huizes voor en werden heel goed ontvangen. Wij vroegen hem het voorrecht te mogen hebben eene vergadering in zijn huis te houden. Hij zeide, dat hij dacht dat wij het wel mochten doen, maar, daar zijn vrouw ter Kerk was, wilde hij het niet zeker zeggen totdat zij thuis kwam. Op zijne uitnoodiging gingen wij naar binnen en zetten ons neder, maar wij vernamen spoedig, dat dit iets was wat hij niet kon doen. Hij werd zóó door rheumatiek gekweld, dat hij niet op een stoel kon zitten, maar al den tijd in een rechtstandige houding omloopen moest, tegen den muur leunende om wat rust te krijgen.

Na een wijle kwam zijne vrouw, geheel geen kennis er van dragende dat wij aangekomen waren, terug van de kerk. Zoodra zij het huis binnentrad en ons daar zag, klapte zij de handen

samen en riep uit: „Eere zij God! Hier zijn de twee mannen, die ik in een visioen zag terwijl ik sliep, achttien maanden geleden.” Toen vertelde zij ons, dat wij juist zóó waren als zij ons in haren droom gezien had, de oudste man met een donker uitzienend gelaat, de jongste licht. Zij had ons eveneens aan vele harer bureu beschreven en zij herkenden ons als dezelfde mannen.

Het huisgezin was bereid om ons en onze boodschap te ontvangen. Wij hielden vergaderingen in hun huis en lieten boeken voor hen achter om ze te lezen. Geweldige tegenstand werd er tegen ons opgewekt in de buurt, maar in spijt hiervan deden de man en vrouw en drie andere leden van het gezin ten laatste aanzoek om den doop. Het was te dien tijde herfst, en het water in de meren en stroomen was koud. De menschen zeiden allen, dat het onzen rheumatischen vriend zou dooden als hij er om den doop te ontvangen in zou gaan, maar hij zeide, dat hij, indien noodig, eerder sterven wilde dan datgene ongehoorzaam te wezen wat hij wist een gebod des Heeren te zijn. De doop werd zonder stoornis volvoerd, en nadat wij op hen allen de handen gelegd hadden en hen bevestigd als leden der Kerk en den Heiligen Geest aan hen verleend, zalfden wij den zieken broeder met olie en baden den Heere hem te genezen. Ons gebed werd beantwoord. De man zat den geheelen avond op zijn gemak op zijn stoel ter neder, en toen hij naar bed ging sliep hij tot den volgenden morgen acht uur, ofschoon hij een langen tijd terug niet in staat geweest was te slapen, en somtijds niet om in bed te blijven, na één uur in den morgen.

De voorspelling door Ouderling Roberts geuit werd hier letterlijk vervuld, en het was een krachtige getuigenis dat de Heere arbeidt met Zijne dienstknechten, en dat wij niet uitgezonden worden door den wil en de kracht der menschen, maar door den wil en de kracht Gods.

Mill. Star.

Verdrijving uit Duitschland.

Reeds eenigen tijd vernamen wij onheilspellende berichten omtrent het verbannen van de in Duitschiand werkzaam zijnde zendelingen. Thans meldt men ons, dat de gouvernementen van Pruisen en van het groothertogdom Mecklenburg beslist hebben de „Mormoonsche” zendelingen uit te drijven, op grond, dat zij propaganda maken voor een godsdienstige geloofsvorm, die onbestaanbaar is met de wetten van den staat en de openbare zeden en omreden de polygamie niet van hare leerstellingen uitgesloten is.

Men heeft den zendelingen, die allen Amerikanen zijn, voldoende tijd toegestaan om hunne persoonlijke zaken te regelen.

Het gouvernement van Pruisen omschrijft de verdrijving als een politiemaatregel, die geen uitlegging behoeft. President Hugh J. Cannon, die officieel verwittigd is van Pruisen's en Mecklenburg's beslissingen, wil trachten eene vernietiging van het besluit te

verkrijgen. Hij verklaart dat de zendelingen nimmer polygamie leeren, nooit hunne aanhangers overreden om te emigreeren en hen altijd aanmanen tot gehoorzaamheid aan de wetten. De leden worden aangemoedigd om niet te emigreeren, omreden de Kerk aldaar een vaste vertakking wenscht te vestigen. De zendelingen in Duitschland hebben, op hun eigen kosten, aanmerkelijke sommen gelds uitgegeven uit liefdadigheid.

Onder de bekeerlingen tot het „Mormonisme” in de laatste jaren in Duitschland verkregen, waren verscheidene politie-agenten, die gezonden werden om de vergaderingen der zendelingen gade te slaan.

Pres. Cannon verwacht dat de Vereenigde Staten tusschen beide zullen komen in gevallen waar zendelingen mishandeld zijn, zooals bijvoorbeeld, in de zaak te Osnabruck, Pruisen, in Januari j. l., toen twee zendelingen door de straten der stad gesleurd werden en drie dagen lang gevangen gezet. Zij werden naar Hannover gedeporteerd, alwaar zij wederom in de gevangenis gezet werden en later vandaar naar Hamburg gezonden.

Van deze voorvallen zijn beëdigde verklaringen opgezonden naar de Senatoren Kearns en Smoot (van den staat Utah,) die aan Secretaris Hay te Washington, D. C., gevraagd hebben van Duitschland eene verontschuldiging in deze zaak te eischen, op grond dat Amerikaansche burgers onbeschoft behandeld zijn geworden.

Secr. Hay heeft hieraan gevolg gegeven en den Ambassadeur der Vereenigde Staten gevraagd een onderzoek in te stellen. Het rapport van dit onderzoek werd, zooals het *Deseret News* van 27 April j.l. zegt, aan welk blad wij dit bericht ontleenden, dagelijks in Washington verwacht.

Als de Duitsche regeering het uitvoeren der genomen besluiten niet verhindert, zal er een groote misstap gedaan worden. In Duitschland zijn ruim 150 zendelingen werkzaam, waarvan er nog nimmer één van eenige misdaad beschuldigd is. De Ouderlingen prediken niets dan de reine beginselen van het Evangelie van Christus. Zij leeren of verkondigen de Polygamie niet. Zij hebben er het recht niet toe. De vervolging vindt, evenals in de vroegere dagen, hare oorzaak in de geestelijke leiders des volks, die alles in het werk stellen om den voortgang van het Zedingswerk te verhinderen. Doch, mocht het hen ook gelukken het een poosje te stuiten, zij zullen er nooit in slagen het Werk des Heeren te beletten. „Alle instrument, dat er tegen bereid wordt, zal niet gelukken.”

HET WOORD MOEDER. O, het is zeker, dat daar, waar men dat woord met gevoel, met liefde, met eerbied over de lippen hoort vloeien, er ook nog een sprankel deugd, zelfs in het bedorvenste hart, verscholen ligt! Wie zich de lessen, de liefde, de tranen zijner moeder met aandoening herinnert, — o, dat is geen verloren mensch!

A. SNIEDERS Jr.

Vragen en Antwoorden

Ten aanzien der Christelijke Kerk.

1. Komt de Mormoonsche Kerk onder het hoofd van Christelijke Kerk?
2. Zoo ja, zou de Mormoonsche Kerk tot de Katholieke of Protestantsche Kerk behooren?
3. Indien de Mormoonsche Kerk niet onder het hoofd van een van beide komt en nochtans tot de Christelijke Kerk behoort, wat is zij?

Antwoord: De „Mormoonsche Kerk”, zoo genoemd door hare tegenstanders, een benaming somtijds door hare leden voor het gemak aangenomen, komt niet „onder het hoofd” van wat gewoonlijk met de term „de Christelijke Kerk” bestempeld wordt. Dat is een ongelijksoortige vermenging van onderscheidene organisaties met strijdende geloofsbelijdenissen, en bij velen sluit ze beide het Catholicismus en de talrijke afdeelingen van het Protestantisme in. De „Mormoonsche” Kerk behoort tot geen hunner.

Wat is zij dan? Zij is zelf de ware Christelijke Kerk, door Christus zelf opnieuw opgericht. Hij vestigde haar in de negentiende eeuw. Zij is Zijne Kerk. Hij is met haar door de tegenwoordigheid en kracht des Heiligen Geestes, en Hij dient door Zijne dienstknechten, die Hij benoemd heeft. Zij behoort tot geen andere organisatie. Zij staat *sui generis*.

Het verdeelde Protestantisme en het vijandige Catholicismus te zamen de Christelijke kerk te noemen, is de uiterste ongerijmdheid. Een hunner er uit te visschen als alleen de Christelijke kerk zijnde, is al de andere uitsluiten en veroordeelen. Vraag voor vraag: Wat of welke is de Christelijke kerk in de verwarring, mysterie en oneenigheid van het moderne zoogenaamde Christendom? Kan de vrager hierop een intelligent antwoord geven?

6 April '03.

Des News

Ontslag en Verplaatsingen.

Ouderling Lorenzo Y. Rigby is eervol ontslagen van zijne werkzaamheden als president der Arnhemsche Conferentie. Ouderling Rigby zal twee weken in Engeland doorbrengen om verwanten en vrienden te bezoeken en zal den 21 Mei a. s. per s.s. *Commonwealth* naar Amerika terugkeeren.

Ouderling Gerard J. S. Abels, gedurende de afgelopen zes maanden assistent-redacteur van de *Ster*, is geroepen om over het werk in de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

Zuster Margareth Abels is eervol van hare werkzaamheden in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en zal hare werkzaamheden in gezelschap van haren echtgenoot in de Arnhemsche Conferentie voortzetten.

Die Siter.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Een Oog voor het Goede.

Indien gij den menschen hunne misdaden vergeeft, zoo zal uw hemelsche Vader ook u vergeven. Maar indien gij den menschen hunne misdaden niet vergeeft, zoo zal ook uw Vader uwe misdaden niet vergeven. Zoo sprak de Zaligmaker, volgens Mattheus' beschrijving, ons een les gevende, die ons van het hoogste gewicht is. En toch hoe duidelijk is zij, hoe begrijpelijk! Wij kunnen niet verwachten zonder vergiffenis onzer schulden daar te kunnen komen, waar de Heere is. Van dit feit was de Profeet Jesaja zóó doordrongen, dat hij uitriep, toen hij den Heer zag, op een verheven troon zittende: „wee mij, want ik verga! dewijl ik een man van onreine lippen ben, en ik woon in het midden van een volk, dat onrein van lippen is: want mijne oogen hebben den Heere der Heirscharen gezien”. Maar niet alleen hierom, het kwijtschelden der zonden, maar om nog een andere reden is de onderrichting van den Heiland van groot belang, omdat het groote beginsel der liefde er in opgesloten ligt. De naastenliefde, de liefde jegens allen, zal ons in staat stellen aan ieder mensch zijne misdaden te vergeven. Wij zijn dagelijks met onze medenatuurgenooten op den weg, wij gaan elken dag met hen om, iedereen heeft fouten, en derhalve is het een kostelijk bezit, die parel der naastenliefde. Hoe zullen wij haar bekomen?

Voor vele menschen is het verkeerde van anderen zóó zwart, dat ze het goede niet opmerken. En dan wendt men zich af, men heeft geen greintje naastenliefde voor zoo'n persoon. Zou men echter iets wat deugdzaam is ontdekken, dan viel het gemakkelijker. Zie daar een man, die een aantal keeren struikelt in het een of het ander: als het nu ééns voorviel . . . maar zoo vaak! Doch daar klinkt een vriendelijke stem: jammer voor dien man, hij heeft toch zoo'n goed hart. ik zal trachten of ik niet iets kan doen om hem te helpen zijn zwakheid te overwinnen. Daar is het. Men heeft het goede opgemerkt, het goede hart in dit geval. Thans valt het veel lichter, met een gevoel van liefde, de zwakheid over het hoofd te zien. En heeft niet ieder mensch iets goeds in zich? Zijn wij niet allen van éénen Vader afgekomen? Hebben wij niet allen iets van het goddelijke in ons? Te trachten het goede in een ieder te vinden, zal ons helpen om meer naastenliefde te verkrijgen.

Een overoud vertelseltje zegt, dat een wijsgeer eens naar een groepje volk liep, dat om een dooden hond geschoold stond. Het was een leelijk, grof dier. Iedere omstander had er iets over te zeggen: de een vond den kop te groot, een ander maakte een aanmerking over de lompe pooten, een derde zei iets van den romp.

Eén zeide: maar hij heeft toch prachtige tanden! Dat trof onzen wijsgeer. Ook *hij* had het niet opgemerkt En toch was het zóó, er was iets aan dat onoogelijke beest, dat werkelijk mooi was.

Het is waar, dat niet alle menschen direct tegenover *ons* zondigen. Maar als zij onze geestelijke broeders of zusters zijn, die schuldenaren, dan moeten wij des te voorzichtiger zijn of wij zouden ons ergeren en daardoor zelf van den weg afdwalen. Ergernis tezamen met liefdeloosheid is de oorzaak geweest van veler val.

Laat ons er over denken. Verliezen wij nooit het schoone uit het oog, al zien wij nóg zooveel kwaads. Zien wij zwakheden, laat ons trachten het goede ook te vinden. De Heere geeft den menschen zwakheden, opdat zij nederig zouden worden (Ether. 12: 27.) Als de Heere ze dus gegeven heeft, laat ons er dan niet over vallen Trachten wij ze te bedekken met die liefde, die alle dingen bedekt. Merken wij het goede op! Het zal ons helpen de zwakheden niet te zien, ze te vergeven Dezelfde dingen, die Mattheüs ons beschrijft. vinden wij opgeteekend in het Boek van Mormon Op het Westelijk Vasteland voegde de Heiland er bij (3 Nephi 12: 20): *Daarom, komt tot mij en zijt zalig; want voorwaar ik zeg u, dat tenzij gij mijne geboden zult houden, welke ik u ditmaal gegeven heb, zult gij geenszins het Koninkrijk der hemelen kunnen ingaan.*

Drie en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, Utah,
4, 5 en 6 April 1903.

ZONDAGMORGEN. DE TWEEDE DAG.

Thans was Pres. Anthon H. Lund de eerste spreker. Hij besprak het succes van het werk Gods in alle werelddeelen. In Duitschland is eenige tegenstand. In enkele der Scandinavische naties geven de ambtenaren der wet toe, dat zij minder moeite hebben met hen die tot de Kerk behooren dan met anderen. Ook in Zion gaat het werk vooruit; de vermeerdering der tiendenontvangsten alleen wijst dit reeds aan. Overal tracht het volk de schulden te betalen. Er zijn toch nog velen wier namen op de lijst der niet-tienden-betalers voorkomen. Er is iets verkeerd met een lid der Kerk die niet zijn tienden betaalt. Het is geen nieuwe wet, zij bestond reeds in den tijd van Abraham. De Heiligen zullen gezegend worden als zij deze wet gehoorzamen. Spreker maande het volk aan oprecht te wezen. Er zou bij de Heiligen geen zucht naar rijkdom bestaan. Zij moeten zich wachten voor speculaties. De oude weg om door arbeid rijk te worden is de beste. Wij moeten naar wijsheid zoeken. Hij die het eeuwige leven heeft is rijk. Laat ons onze levens zoo nuttig maken als wij kunnen.

De volgende spreker was Ouderling George Reynolds. Deze besprak enkele dingen aangaande de scholen en gaf eveneens eenige aanwijzingen ten nutte der Zondagscholen.

Ouderling Reuben G. Miller, President van den Emeryring sprak vervolgens. Het deed hem genoegen te berichten dat de algemeene toestand van zijnen ring goed was. Het volk tracht de plichten te doen. De Heiligen blijven heel wel weg van de organisaties, noodig voor de „moderne beschaving”, zooals herbergen. Spreker gaf getuigenis van de waarheid des Evangelies.

Hierna sprak Ouderling W. C. Parkingson, President van den Hyrum-ring tot de conferentie. In dien ring, zeide hij, is een „Mormoonsche” bevolking van omtrent 7500 zielen. Het volk betaalt zijne tienden, houdt den Sabbath en tracht zoo best als het kan zijn plichten te doen. Het is een der model-ringen in Zion. Er zijn slechts twee herbergen in den ring — twee te veel naar den wensch des volks.

Ouderling Thomas E. Bassett, President van den Fremont ring van Zion was de volgende spreker. Er is daar een bevolking van omstreeks 6000 zielen. Al de organisaties zijn compleet. Financieel is het volk meer voorspoedig dan het ooit was. Er is een wonderbare toename geweest in dat deel des lands. Men hoopt dit najaar daar een schoolgebouw te voltooien, dat omstreeks f 125.000 zal kosten.

Ouderling J. Golden Kimball van den Eersten Raad der Zeventigers was de laatste spreker. Hij begon met de aandacht te vestigen op het verschil tusschen de wegen des Heeren en die der menschen. Geen volk vit zoo weinig over den Bijbel als de Heiligen der laatste Dagen. Het is noodig, wil men den Bijbel nauwkeurig lezen, in het bezit te zijn van denzelfden geest door welchen hij geschreven werd. Daar moet heel weinig van dezen geest in de wereld zijn, anders zouden zij meer gelijk zien. Het Boek van Mormon is lang een struikelblok voor de wereld geweest. Hij sprak van de onpopulariteit van het „Mormonisme”. Hij dacht, dat, als de Heiligen enkele van hunne leerstellingen zouden willen laten vallen — zooals openbaring, zendingsondernemingen, huwelijken voor de eeuwigheid etc. — zij dan populair zouden worden.

Benedictie door Ouderling J. H. Smith.

IN DE ASSEMBLY HALL.

Om ½ uur des namiddags werd in de Assembly Hall (Vergaderzaal) eene vergadering gehouden van hen, die in den tabernakel geen plaats konden vinden. De Ouderlingen A. O. Woodruff en Rudger Clawson, van de Twaalven, presideerden.

Ouderling Ben E. Rich president der Zending in de Midden-Staten, was de eerste spreker. Hij wees op het verlangen om naar Zion te vergaderen dat bezit neemt van hen die het Evangelie aannemen in de wereld, ofschoon dit principe niet langer door de Zendelingen gepredikt wordt. Ouderling Rich zeide, dat al de leden der Kerk houden, of het voorrecht hebben om het te houden, een

gedeelte van het Priesterschap Gods, en wees op de groote verantwoordelijkheden die er op ons rusten. De Heiligen der laatste Dagen, zeide hij, eischen meer dan eenig volk op het oppervlak der aarde doet, maar zij moesten gedenken dat daar, waar veel gegeven is, veel gevraagd wordt.

Ouderling Hugh S. Cowans, president van den Tooele-ring, zeide dat de Tooele-ring in 1877 georganiseerd was, maar dat de bevolking daar niet toegenomen was, meest toe te schrijven aan de waterschaarsheid en het ontbreken van hulpmiddelen. Het jonge volk in 't bijzonder verhuist voortdurend naar Canada en andere plaatsen om land en tehuizen te zoeken. Niettemin is de ring geestelijk in een kostelijken toestand. De tienden zijn verdubbeld sinds 1882, ofschoon de bevolking ongeveer even sterk is.

Ouderling L. W. Shurtliff, president van den Weber ring berichtte, dat die ring zoowel op tijdelijk als op geestelijk gebied in een goeden toestand verkeert.

Ouderling David John, president van den Utah-ring van Zion, kon van zijnen ring hetzelfde verklaren.

Ouderlingen Frank J. Bramwell van den Union-ring van Zion (gevestigd in Oregon) en Don C. Driggs, president van den Teton-ring, rapporteerden eveneens gunstige toestanden in die ringen.

De zusters Maggie Hull en Maria B. Winder zongen een duet voor de vergadering.

President John M. Baxter van den Woodruff-ring, President Ephraim H. Nye van de Zending in de Zuidelijke Staten, en Pres. Joseph E. Robinson van de Californische Zending gaven aanmoedigende en interessante rapporten.

IN DEN TABERNAKEL.

Namiddagdienst.

Ouderling Rulon S. Wells, een van de eerste zeven presidenten der Zeventigers, sprak tot de vergadering. Wij gelooven in den Bijbel in zooverre als hij nauwkeurig vertaald is, ook dat het Boek van Mormon het Woord des Heeren is. Het volk der wereld vindt fout met de kwalificatie in betrekking tot den Bijbel. Hierop zinspelende, beweren wij dat heilige mannen van ouds gedreven werden door den Heiligen Geest als zij spraken, en wij nemen die woorden aan als Gods wil. Wij nemen eveneens de levende orakelen aan, die wij met ons hebben. Wij hebben hunne instructies gehoord sinds het openen dezer conferentie en weten dat zij het resultaat van goddelijke inspiratie zijn. De spreker gaf getuigenis der waarheid van het Evangelie zooals het geopenbaard is door middel van den Profet Joseph Smith.

De volgende spreker was Ouderling Hiram Goff, President van den Jordan-ring. Al de organisaties in dezen ring worden gepresideerd door mannen en vrouwen die hunne tienden betalen en het woord der wijsheid houden. Ouderling Goff zeide, dat hij bijgestaan werd door mannen Gods; zij waren verlangend om

zooveel goeds als in hun vermogen was te doen. Er zijn velen in den ring die te oud zijn om de vergaderingen bij te wonen; hiervandaan hebben de ambtenaren van den ring bepaald dat er huiselijke vergaderingen mogen gehouden worden.

Ouderling C. R. Hakes, president van den Maricopa-ring sprak daarna tot de conferentie. Hij is twee-en-twintig jaar in dien ring geweest, welke in Arizona gelegen is en onder de kleinste in de Kerk gerekend wordt. Het volk is, als een geheel, een trouwe band van Heiligen. Zij trachten in vrede met hunne naburen te leven. Het deel des lands, waarin deze ring gevestigd is, is zeer vruchtbaar en de vooruitzichten zijn zeer gunstig.

Vier koorleden zongen „*Lead Kindly Light*”.

Ouderling Daniël Heiner, president van den Morgan-ring was de volgende spreker. Het deed hem genoegen te kunnen berichten, dat het volk in dat district tracht den Heer te dienen. De financiële toestand is goed, en de Heiligen waardeeren hunne tehuizen.

Ouderling J. S. Page Jr., president van den Nebo-ring, rapporteerde, dat het Priesterschap in dien ring bezig is het Evangelie te prediken en trachtende om het volk de waarheden aan den Profeet Joseph geopenbaard te doen waardeeren. Op de jonge menschen wordt zorgvuldig toegezien, zoodat zij later niet zullen kunnen zeggen, dat men hen veronachtzaamd heeft. De meerderheid des volks tracht hare plichten in de Kerk te doen. De ambtenaren der hulp-organisaties zoeken geloof en nederigheid in de harten te planten.

Ouderling Joseph M. Tanner, Oppertoeziener der Kerkscholen, sprak vervolgens. Er zijn in het geheel 20 academies en colleges, waarin meer dan 5000 jonge mannen en vrouwen studeeren. Hij had met genoegen geluisterd naar de opmerkingen van President Smith aangaande de opvoeding. Er moeten meer bekwame handwerkslieden komen van de jongens. De ouders zijn te begeerig dat hunne zonen boekhouders worden. Jaren naderhand zou er een vraag om bedreven handwerk komen, die niet voldaan kon worden. Spreker merkte met genoegen op, dat President Smith en de algemeene commissie van opvoeding zoo een levende belangstelling hadden in de educatie van onze jeugd.

Ouderling Reed Smoot, van het quorum der Twaalven, sprak vervolgens tot de conferentie. Hij haalde het oude gezegde aan: „reinheid volgt op heiligheid”. Hij kon van reinheid van den geest spreken, van het lichaam, van het huis en van de stad. Niemand kan het gewicht van dit onderwerp berekenen. Hij hoopte dat de presidenten der ringen en de bisschoppen der wijken heen zouden gaan van deze conferentie en zien wat er gedaan kan worden om dit onderwerp bij het volk op het gemoed te drukken. Hij verhaalde een voorval aangaande President Brigham Young, die zich in een zekere nederzetting niet wilde ophouden om te prediken omreden het onreine voorkomen van het stadje.

Een der grootste zonden en boosheden is deze, dat er zooveel willens kinderlooze vrouwen zijn; en eene andere is deze, dat er

zooveel luie mannen zijn die niet voor hunne vrouwen willen zorgen. Wij verwonderen ons somtijds waarom er zooveel schurken in de wereld zijn die op het ras azen. Een der oorzaken is deze, dat zoovele kinderen ter wereld gebracht worden door onwillige vaders en moeders. Laat de kinderen ter wereld komen omringd met liefde. Dit is de grootste wet aan ons gegeven. Wij zouden aan de wereld toonen, dat wij onze kinderen liefhebben. Hij was dankbaar dat deze natie een man als president heeft, die gelooft in een groot gezin, die gelooft in het opbrengen van een groot gezin van kinderen, die hij kan opleiden als Amerikanen. Indien mannen en vrouwen geen kinderen wenschen, dan zouden zij niet trouwen. Hij had van de conferentie genoten. Hij had er genoeg in gehad, dat het onderwerp der industriescholen zoo druk besproken was geworden. Hij geloofde dat wij gestadig voorwaarts gaan.

Benedictie door Ouderling Moroni W. Merrill.

Zondagschool-Schetsen.

JUNI.

KINDERGARTEN-DEPARTEMENT. 4-6 JAREN.

Bepijnzingen voor den Onderwijzer. Gehoorzaamheid. Hulpvaardigheid.

Tiende Les. Christus' Doop (Matt. III; Luk III.)

Johannes en Jezus groeien tot mannen op.

De zending van Johannes.

De doop.

Elfde Les. Het Eerste Wonder (Joh. II.)

Twaalfde Les. Het voeden der vijfduizend (Matt. XIV.).

LAGERE AFDEELING.

Tiende Les. Door zijne broederen verkocht. Jozef. Genesis 37.

Doel der Les. God beschermt degenen die Hem liefhebben en in Hem betrouwen.

Feiten: Jozef's droomen — der broederen haat — booze gedachten leidden tot booze daden — de schoone rok — Jozef verkocht aan Ismaelitische kooplieden — meegenomen naar Egypte.

Elfde Les. Een Hebreeuw wordt Onderkoning van Egypte. Genesis 39, 40, 41.

Doel der Les. Getrouwheid zal beloond worden.

Feiten: Jozef aan Pótifar verkoecht — Pótifar's vrouw liegt omtrent hem — hij wordt in de gevangenis geworpen — de koning heeft een droom — de wijzen falen in het uitleggen — Jozef legt hem uit — de droom vervuld — Jozef onderkoning gemaakt — verzamelt al het koren dat hij kan verkrijgen — de hongersnood komt.

Twaalfde Les. Een feest bij den Onderkoning Jozef. Genesis 42, 43.

Doel der Les. De Heere werkt op een wonderbare wijze.

Feiten: Jozef's broeders komen naar Egypte om koren te koopen — zij keeren terug om Benjamin — Jozef's droomen vervuld — hij onthaalt zijne broeders — zij vertrekken naar huis — de zilveren beker gevonden.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING. 9-12 JAREN.

Tiende Les. Alma, de oudste. Mosiah XVII : 2-5; XVIII; XXIII.

Algemeen Beginsel. — Bekeering.

Feiten: Alma gelooft in Abinadi — predikte in 't geheim tot het volk — sommige geloofden, bekeerden zich en werden gedoopt — wateren van Mormon — des konings ontdekking — Alma en zijn volk vertrekken naar de wildernis — het volk van Alma heeft liefde voor elkander.

Elfde Les. Bekeering van Alma, den jongster, en de Zonen van Mosiah. Mosiah XXVII : 8-38.

Algemeen Beginsel. — Gebedsbeantwoording.

Feiten: Alma en de zonen van Mosiah — hunne goddeloosheid — door een wonder tot den Heere gekomen — de gebeden der ouders beantwoord.

Twaalfde Les. Alma, de jongste. Alma IV, XIV.

Algemeen Beginsel — Karakter-verandering door bekeering gewrocht.

Feiten: Alma's veranderd leven — predikt aan volksmenigten — brengt duizenden tot een kennis van God.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING. 13-16 JAREN.

Tiende Les. De Nephieten in Jacob's dagen — Sharem de Antichrist. Jacob 1, 7.

Elfde Les. Enos en zijne opvolgers — de vernedering der Lamanieten. Boeken van Enos, Jarom en Omni.

Twaafde Les. De koningen en heerschers in het land van Nephí. Boek van Jarom.

THEOLOGISCHE AFDEELING. 17-20 JAREN.

Tiende Les. Athália en Joas (884-839 v. Chr.)

De toeïgening van Athália — moord der koninklijke familie van Juda — Joas door Jójada gered — herstelling van Joas — dood van Athália — uitsterfing van het huis van Achab — goddelooze regeering van Jóhaz — dood van Elisa.

2 Koningen, hoofdst. 11-14; 2 Kron. 22-23

Elfde Les. Het Tijdperk van Jona (810-758 v. Chr.)

Amázia — overwinning op Edom — Jeruzalem door Jóhaz ingenomen — Jero-beam II — politieke herleving van het koninkrijk Israëls — de profeet Jona naar Nineve — de zereis naar Tarsis — de verwoesting van Nineve bedreigd — God's oordeel verschoven.

2 Kon. 14 : 23-29; 15 : 1-7; Jona 1-4.

Twaalfde Les. De Profeet Amos (810-785 v. Chr.)

Het bedreigd oordeel over Syrië, het land der Filistijnen, Tyrus, Edom, Ammon, Moab, Juda en Israël — reden voor het oordeel over Israël — strenger maatregelen moeten toegepast worden — omverwerping van het Koninkrijk Israëls — het visioen van Amos — een gesterijke hongersnood — verdelging bedreigd — belofte van herstelling.

Amos, hoofdst. 1-9.

Ik heb verlangd goed te doen, maar ik heb niet verlangd drukte te maken, omdat ik gevoeld heb dat de drukte geen goed doet, gelijk ook het goede geen drukte maakt.

(SAINT-MARTIN.)

Een goed Heilige der Laatste Dagen is in alle opzichten een goed burger. Ik wensch tot de jonge mannen van onze geloofsgemeenschap te zeggen: wees voorbeeldige Heiligen der Laatste Dagen, en laat u door niets afschrikken om naar de hoogste posities, welke onze natie heeft aan te bieden, te dingen. Een plaats verzekerd hebbende, laat dan uwe deugd, uwe rechtschapenheid, uwe eerlijkheid, uwe bekwaamheid, uwe godsdienstige onderwijzingen, in uwe harten ingeplant aan de knieën van uwe toegewijde „Mormoonsche” moeders, „zoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in den hemel is, verheerlijken”.

JOSEPH F. SMITH, in de *Impr. Era.*

Leven en Dood.

Hij is voor zijn geloof gestorven.
 't Is mooi — dat doet niet iedereen.
 Maar kunt gij bij dien volzin voegen,
 Hij leefd' er ook voor in 't verleên?

Hij gaf getuigenis der waarheid
 In 't sterven — als een martelaar.
 In werd men vroeger uit zijn leven
 Die waarheidsliefde ook gewaar?

't Is licht te sterven. Velen stierven
 Alleen om ijd'le roem of eer,
 En and'ren om een wensch of gril soms.
 O, zeg mij, was 't voor hem niets meer?

Maar leven — iedren dag te leven
 Naar al de waarheid die hij mint,
 Schoon hij bij zijne vrienden twijfel,
 Verachting bij de wereld vindt.

Ging hij gestaâg zóó worst'lend voorwaarts,
 Getrouw, niet wijkend van zijn plicht?
 Laet ons zijn leven dan bespreken.
 Zijn sterven is van geen gewicht.

(*Gevolgd.*)

I. K.

Overleden.

ESMEIJER. — Te Arnhem, 2 Mei 1903, Wijnand Esmeijer, zoon van Jacobus Esmeijer, (overleden) en Arnolda Esmeijer — Fleming, geboren te Arnhem, 1 Januari 1882, gedoopt en bevestigd den 19 December 1892 door Ouderling C. F. B. Lybbert.

KRAMER. — Te Amsterdam, 2 Mei 1903, Geertje Kramer, dochter van Daniël Kramer en Pietje Kramer — van Buiten, geboren den 1 October 1901 te Pringendorf, Duitschland, en ingezegend te Amsterdam door Ouderling Lucas Roghaar, den 1 Maart 1903.

I N H O U D :

Een Bedrijvig Geloof. — Het geheim van het Welslagen van het „Mormonisme”	Blz. 145	Drie en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie	Blz. 154
Eene profetische Zegening	„ 148	Zondagschool-schetsen	„ 158
Verdrijving uit Duitschland	„ 150	Leven en Dood	„ 160
Vragen en Antwoorden	„ 152	Overleden	„ 160
Ontslag en Verplaatsingen	„ 153		
Een oog voor het Goede	„ 153		

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:
 Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.
 Per Exemplaar 10 cent.